

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Gorka Salaberria Sorondo

Strona pozwana: Academia Vasca de Policía y Emergencias

Pytania prejudycjalne

Czy ustalenie górnej granicy wieku wynoszącej 35 lat jako warunku udziału w procesie rekrutacji na stanowisko funkcjonariusza Policía Autónoma Vasca [autonomicznej policji baskijskiej] jest zgodne z wykładnią art. 2 ust. 2, art. 4 ust. 1 i art. 6 ust. 1 lit. c) dyrektywy Rady 2000/78⁽¹⁾ z dnia 27 listopada 2000 r.

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiająca ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy (Dz.U. L 303, s. 16).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Vredegerecht te Ieper (Belgia) w dniu 1 czerwca 2015 r. – Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen NV/Gregory Demey

(Sprawa C-261/15)

(2015/C 270/21)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Vredegerecht te Ieper

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen NV

Strona pozwana: Gregory Demey

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 6 ust. 2, in fine, załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 1371/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2007 r. dotyczącego praw i obowiązków pasażerów w ruchu kolejowym⁽¹⁾ sprzeciwia się belgijskim krajowym przepisom karnym [...], na podstawie których pasażer kolei bez biletu – który nie uiszcza ceny biletu także w ustawowo przewidzianych terminach – dopuszcza się czynu zabronionego, który wyklucza wszelki stosunek umowny pomiędzy spółką przewozową a pasażerem kolei, tak że w konsekwencji odmawia się temu pasażerowi powoływania się na właściwe przepisy ochronne prawa europejskiego i krajowego prawa belgijskiego [...], które odnoszą się do wskazanego (wyłączonego) stosunku umownego z tym konsumentem?

⁽¹⁾ Dz.U. L 315, s. 14.

Skarga wniesiona w dniu 8 czerwca 2015 r. – Komisja Europejska/Wielkie Księstwo Luksemburga

(Sprawa C-274/15)

(2015/C 270/22)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: F. Dintilhac, C. Soulay, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Wielkie Księstwo Luksemburga

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że ustanawiając system podatku VAT dotyczący niezależnych grup osób, taki jak zdefiniowany w art. 44 ust. 1 lit. y) ustawy z dnia 12 lutego 1979 r. o podatku VAT, w art. 1-4 rozporządzenia wielkopsiężącego z dnia 21 stycznia 2004 r. dotyczącego zwolnienia z podatku VAT usług świadczonych przez niezależne grupy osób swoim członkom, w okólniku administracyjnym nr 707 z dnia 29 stycznia 2004 r. w zakresie, w jakim interpretuje on art. 1-4 rozporządzenia wielkopsiężącego, oraz w nocy z dnia 18 grudnia 2008 r. sporządzonej przez grupę roboczą działającą w ramach Comité d'Observation des Marchés (Cobma) [komisji obserwacji rynków] w porozumieniu z Administration de l'Enregistrement et des Domaines [administracją podatkową], Wielkie Księstwo Luksemburga uchybiło zobowiązaniom, jakie na nim ciąży na mocy dyrektywy VAT ⁽¹⁾, w szczególności art. 2 ust. 1 lit. c), art. 132 ust. 1 lit. f), art. 1 ust. 2 akapit drugi, art. 168 lit. a), art. 178 lit. a) oraz art. 14 ust. 2 lit. c) i art. 28 tej dyrektywy;
- obciążenie Wielkiego Księstwa Luksemburga kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na podstawie art. 132 ust. 1 lit. f) dyrektywy VAT państwa członkowskie zwalniają z podatku VAT „usługi świadczone przez niezależne grupy osób, których działalność jest zwolniona z VAT lub w związku z którą nie są one uznawane za podatników, w celach świadczenia swoim członkom usług bezpośrednio niezbędnych do wykonywania tej działalności, gdy grupy te ograniczają się do żądania od swoich członków całkowitego zwrotu przypadającej im części we wspólnie poniesionych wydatkach, pod warunkiem że zwolnienie to nie spowoduje zakłóceń konkurencji”.

Jednak zdaniem Komisji przepisy mające zastosowanie w Luksemburgu nie ograniczają zwolnienia z podatku VAT tylko do usług świadczonych przez niezależną grupę osób i bezpośrednio niezbędnych do wykonywania działalności niepodlegającej opodatkowaniu lub zwolnionej, wykonywanej przez jej członków.

Ponadto Komisja uważa, że na podstawie prawa luksemburskiego członkowie niezależnej grupy osób, którzy wykonują działalność podlegającą opodatkowaniu stanowiącą część ich obrotów mogą odliczyć od podatku VAT, do zapłaty którego są sami zobowiązani, podatek VAT wykazany na fakturze niezależnej grupie osób z tytułu nabycia towarów lub usług od osób trzecich, podczas gdy na podstawie art. 168 dyrektywy VAT prawo do odliczenia podatku naliczonego jest przyznawane wyłącznie podatnikowi, który nabywa towary i usługi obciążone podatkiem VAT i wykorzystuje je na bezpośrednie potrzeby swoich opodatkowanych transakcji.

Wreszcie Komisja twierdzi, że art. 14 ust. 2 lit. c) i art. 28 dyrektywy VAT sprzeciwiają się prawu krajowemu w zakresie, w jakim przewiduje ono, iż w wypadku gdy członek niezależnej grupy osób nabywa towary i usługi od osób trzecich we własnym imieniu, lecz na rachunek grupy, transakcja polegająca na tym, że poniesione w ten sposób wydatki członek ten przypisuje grupie, jest wyłączona z zakresu stosowania podatku VAT.

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 347, s. 1).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Augstākā tiesa (Łotwa)
w dniu 12 czerwca 2015 r. – SIA „Latvijas propāna gāze” przeciwko Valsts ieņēmumu dienests**

(Sprawa C-286/15)

(2015/C 270/23)

Język postępowania: łotewski

Sąd odsyłający

Augstākā tiesa.